

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1740. usque ad annum 1742

Fleury, Claude

Augustæ Vindelicorum, 1787

VD18 90119649

§. 29. Marcelli Cardinalis Passerii fata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67882](#)

A.C. 1741.

dinalis, & Joannes Baptista Cardinalis Sæc. XVIII.
 de Altieriis Germanus ejus Frater re-
 pentina morte defuncti efferentur, ge-
 mino hoc fato tantopere prostratus est,
 ut auctis indies periculose febris acces-
 sionibus de ejus vita conclamatum vi-
 deretur. Ut ergo aeris salubritate ex
 afflita sanitate paulatim emerget, ad
 Gandolphi castrum secessit, ac integrum
 ferme annum adhuc supervixit, infirma
 tamen semper valetudine usus: unde
 Romam reversus, tandem septuagenari-
 us die tertia Augusti obiit. Justa ei-
 dem funebria persoluta fuere in Eccle-
 sia S. Mariæ in Porticu, ejusque corpus
 humatum in præfatæ Ecclesiæ S. Joan-
 nis Baptistæ sacello, quod de jure
 patronatus prænobilis hujus Familia
 existit.

§. XXIX.

Marcelli Pafferii Cardinalis fata.

Insuper mortis necessitati succubuit Pas-
 serius, Ariani, nobili oppido regni Nea-
 politani anno Christi millesimo sexcen-
 tesimo septuagesimo octavo die septima
 Junii in lucem editus. Optimos nactus
 erat Parentes Ascanium, & Antoniam
 Intonti, ambos spectata nobilitate, &
 quod excellentius est, eximia virtute
 claros. Sub horum disciplina Marcel-
 lus

Sæc. XVIII. Ius primum Christianæ pietatis tyroci-
A. C. 1741. nium posuit, ac humanioribus literis in

patria probe excultus Neapolin traduc-
tus est, ubi Philosophicis & Theologicis
scientiis ac demum Jurisprudentiæ in
publica illius Urbis Universitate operam
prorsus egregiam navabat. Inde Anno
num reversus, primum quodam Romani
liæ suæ sacerdotio ac demum in Catho-
drali dictæ Civitatis Ecclesia Canoni-
catu augebatur. Interim crescente po-
minis sui fama in præfata Curia Episco-
pali munus Vicarii Generalis, necon
pauperum Advocati laudabilissime ob-
bat. Anno hujus sæculi nono a quo
dam ejus consangineo Joanne de Leo-
ne, qui Cardinalis Corsinii Auditore
rat, Romam evocatus, practicæ Jun-
prudentiæ acrius incubuit: singula-
tiam sua solertia ac eruditione prome-
ruit, ut prædicto Joanne ad Insulam
Melphitanam enecto a Cardinale Cor-
nio in Auditorem suum feligeretur, &
mulque aliquot Monialium Cænobis
quorum ipse Cardinalis protector em-
præponeretur. Facile demum sibi con-
ciliabat benevolentiam Benedicti XI.
a quo sacrj Concilii Romani Canoniz-
dictus, ad Abellini Episcopatum nomi-
nabatur, subortis tamen difficultatibus
res successu caruit. Ad ampliores vero
dignitates viam sibi aperuit Cardinalis

Cos.

Sæc. XVIII.
A. C. 1741.

Corsinii Patroni sui electio ad Pontifica-tus honores, a quo non tantum in Au-ditoris officio confirmatus, sed & Vati-canæ Basilicæ Canonicatu nobilitatus est, quem tamen Passerius acceptare renuit, caussatus, ejusmodi beneficia Equitibus Romanis dari solita, male in exteris conferri. Hæc tamen Viri moderatio tantopere Pontifici placuit, ut illum Purpura honorare statueret, cum vero a suis Nepotibus & quibusdam exteris Principibus præpediretur, interim eum pinguibus in Regno Neapolitano sacerdotiis, adjectoque titulo Archiepiscopi Nazianzeni decoravit, eumque S. Pænitentiariæ Canonistam constituit. Demum vero sedata æmularum indignatione Passerius Cardinalem Colle-gio adscriptus est, simulque in eodem Pontificii Affectoris munere perstitit cum titulo *Pro-Auditoris*: insuper in septem Patrum Congregationibus suffragium suum ferre jussus, in gravissimis Ecclesiae negotiis, ac præcipue in reconcilan-da Lusitanæ Aula potissimum habuit partem. Adfuit Vaticanis comitiis pro electione Benedicti XIV.; adversa tamen valetudine pressus, relicto conclavi Lauretum profectus est: vix tamen redierat, cum auctis morbi viribus, ac fævo viscerum dolore, necnon urinandi difficultate absummeretur, & tandem *Hist. Eccles. Tom. LXXVII.* G g die

Sæc. XVIII. die vigesima quinta Septembris nature
A. C. 1741. succumberet anno ætatis sexagesimo
quarto. Corpus ejus ad Ecclesiam Pa-
rochialem S. Mariæ in Porticu delatum
ibique justis funeribus expiatum fuit.

§. XXX.

Melchioris Polignaci Cardinalis

Hoc item anno illustrissimum sacri Co-
legii sydus occidit Melchior de Po-
lignac Cardinalis natione Gallus. Eo
primam lucem Podii die undecima Octo-
bris anno supra millesimum sexente-
mo sexagesimo primo aspexit. Genito-
res ei erant Ludovicus Armandus Vice-
comes de Pollignac Regius Podii G-
overnator & Jacobea de Beauvois G-
moard Comitis de Roura Filia. Pa-
na primum in domo officiis Christi
hominis & literarum rudimentis ledit
imbūtus Podio Parisios concessit. Et
in Collegio Cleromontano eloquentie
Philosophiae tam egregiam impendit
peram, ut eximias naturæ & inge-
nates, judicii acumen, & memoria
citatem in hoc adolescente admirantur
omnes, æquarent pauci admodum.
Adultior factus denuo Philosophie &
Theologiæ scholas aliosque Eruditorum
præsertim Sorbonicorum conventus
littere frequentavit, quorum etiam con-